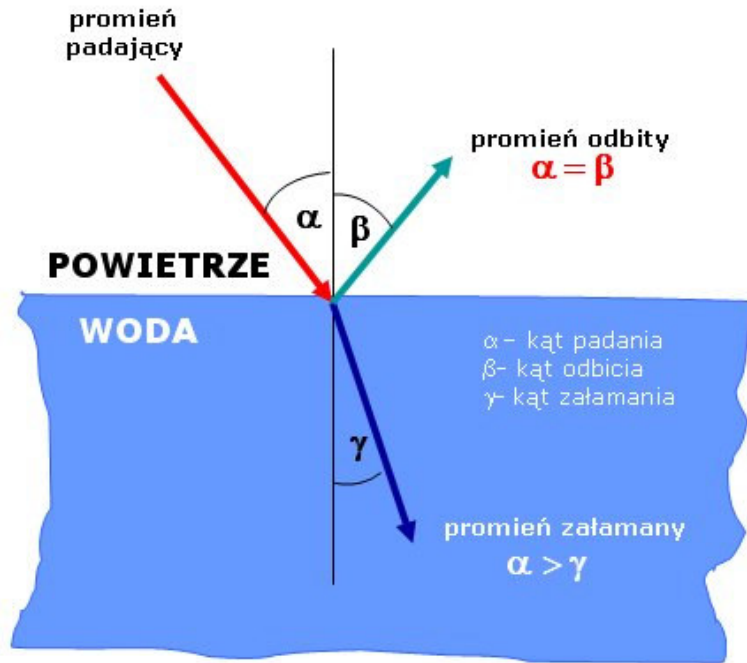
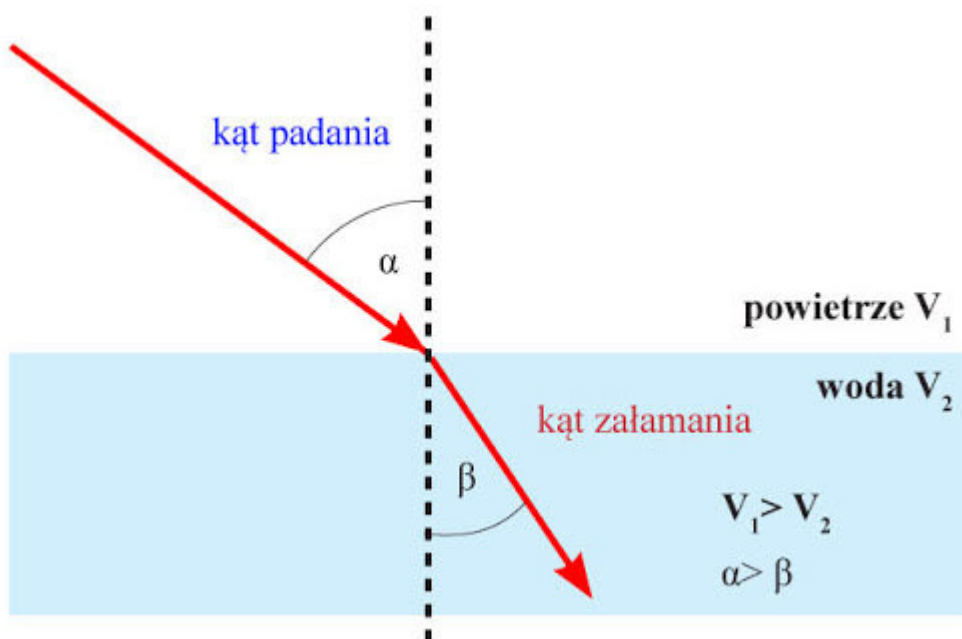

ZJAWISKO ZAŁAMANIA ŚWIATŁA

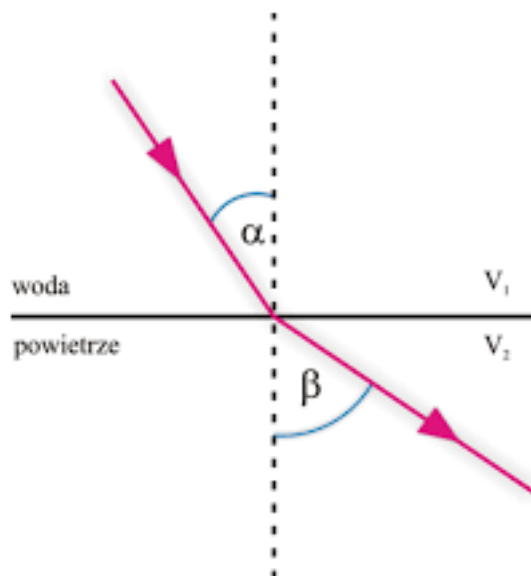
Promień światła padając na powierzchnię przezroczystą ulega częściowemu odbiciu (zgodnie z poznanym wcześniej prawem odbicia) oraz jednocześnie ulega załamaniu na granicy dwóch ośrodków.

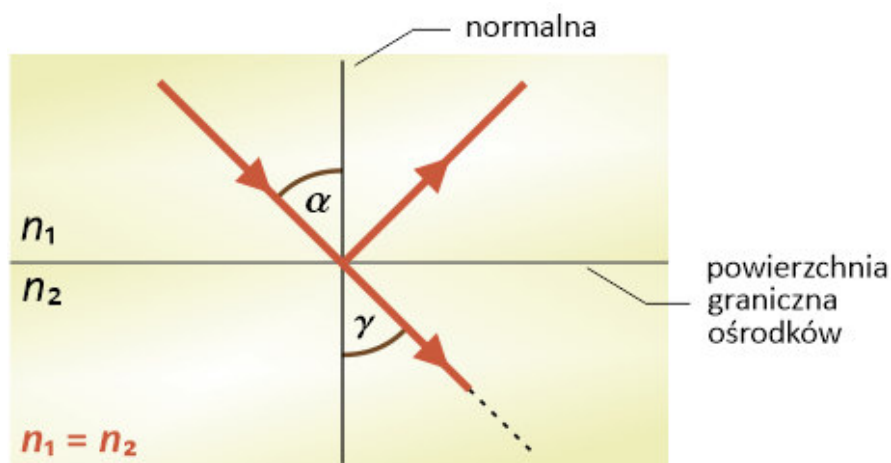
Jeśli światło przechodzi z ośrodka o mniejszej gęstości (np. powietrze) do ośrodka o większej gęstości (np. woda lub szkło) to promień załamuje się w kierunku „do normalnej”, ponieważ prędkość światła w powietrzu (V_1) jest większa niż w wodzie (V_2).

Jeśli światło przechodzi z ośrodka o większej gęstości (np. woda lub szkło) do ośrodka o mniejszej gęstości (np. powietrze) to ulega załamaniu „od normalnej”, gdyż prędkość w wodzie lub szkłe jest mniejsza od prędkości światła w powietrzu ($V_1 < V_2$).

Jeśli gęstości ośrodków są jednakowe lub promień światła pada na granicę ośrodków pod kątem prostym (90°) to przechodzi bez załamania.

Współczynnik załamania światła (n) w ośrodku drugim względem ośrodka pierwszego obliczamy jako iloraz prędkości światła w obu ośrodkach:

$$n = \frac{V_1}{V_2}$$

n - współczynnik załamania światła
 V_1 - prędkość światła w ośrodku 1
 V_2 - prędkość światła w ośrodku 2